

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10C/118/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3711203560
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3711203560.14

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Annou Kutišovou v právnej veci navrhovateľa TELERVIS PLUS, a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát, Na vřšku 12, Bratislava, IČO: 318197 02 proti odporkyni: U. H., R.. XX.XX.XXXX, T. D. X.K. XXX/X, N. D., T..Č.. J.-J. Č..XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, právne zastúpený JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava o zaplatenie 275,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

Odporkyni súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom v znení jeho zmeny, vykonanej na pojednávaní dňa 13.9.2011, domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 1.189,59 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.189,59 Eur od 20.6.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 311,10 Eur. Uviedol, že dňa 20.9.2008 uzatvoril s odporkyňou a N. W. ako spoludlžníkom zmluvu o úvere č. 320080041 na sumu 995,81 Eur /30.000,- SK/, za poplatok za správu úveru vo výške 674,17 Eur /20.310 SK/. Celkovú čiastku 1.669,98 Eur /50.310,- Sk sa odporkyňa so spoludlžníkom zaviazali uhradiť v 13 mesačných splátkach po 128,46 Eur /3.870,- Sk s tým, že prvá splátka bola splatná 10-teho dňa od uzavretia zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V prípade neuhradenia jednej splátky riadne a včas bol podľa zmluvy veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila odporkyňa podpisom zmluvy o úvere. Ku dňu podania návrhu bolo z úveru vrátených 480,39 Eur, pričom posledná suma vo výške 30 Eur bola uhradená dňa 4.11.2009. Keďže odporkyňa a spoludlžník záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili, navrhovateľ využil zmluvou mu dané právo a zosplatnil celý úver ku dňu 31.3.2009. Po zosplatnení záväzku bola uhradená suma 65 Eur. Dlžná čiastka tak predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom s odplátou vo výške 1690,- Eur a uhradenou sumou 480,39 Eur. Ďalej navrhovateľ požadoval od odporkyne aj zmluvne dojednané sankcie - úrok z omeškania a zmluvnú pokutu. Keďže odporkyňa neuhradila dlh ani napriek výzvam navrhovateľa, obrátil sa s návrhom na súd.

Odporkyňa potvrdila, že zmluvu o úvere podpísala. Tvrdila, že obchodná zástupkyňa jej dala podpísať zmluvu, bez toho, aby jej vyplatila nejaké peniaze.

Navrhovateľ podal návrh pôvodne proti odporkyni a N. W., R.. X.X.XXXX. V konaní bolo zistené, že N. W. zomrel dňa 13.11.2010, teda pred podaním návrhu, a preto bolo voči nemu Uznesením č.k. 10C 118/2011-33 zo dňa 1.8.2011 zastavené.

Súd vo veci rozhodol Rozsudkom č.k. 10C 118/2011-41 zo dňa 26.9.2011, ktorým odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 1.189,59 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 20.6.2009 do zaplatenia v

mesačných splátkach po 10 Eur, ktoré sú splatné vždy do 15. dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že prvá splátka je zročná do 15. dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i jednej z nich. Ďalej súd určil, že zmluvná podmienka dojednaná v čl. 3 Obchodných podmienok zmluvy o úvere č. 320080041 zo dňa 20.9.2008 v časti: „Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II tejto zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka navyše zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia istiny „ je ako neprijateľná neplatná. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Zároveň súd zaviazal odporkyňu na náhradu trov konania.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co 216/2011-59 zo dňa 27.5.2014 bol citovaný rozsudok zrušený v časti, v ktorej bolo návrhu vyhovieť a vo výroku o náhrade trov konania a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Odvolací súd vyslovil, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 120 ods. O.s.p., keď bez vykonania dokazovania k okolnostiam uzavretia zmluvy o úvere pri rozhodovaní vychádzal z nepravdivosti tvrdení odporkyne o tom že od zástupkyne navrhovateľa neprevzala žiadne peniaze. Taktiež súd neposúdil platnosť zmluvných dojednaní ohľadne odplaty za poskytnutie úveru s poukazom na § 4 ods.1 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.Z. Po vrátení veci bude úlohou súdu doplniť dokazovanie k tvrdeniam odporkyne o neprevzatí peňazí v súvislosti so zmluvou o úvere výsluchom odporkyne, navrhovateľa, oboznámením sa s výsledkami trestného konania a zväžiť tiež nutnosť výsluchu obchodnej zástupkyne. Právnym názorom odvolacieho súdu je prvostupňový súd viazaný.

Podaním doručeným tun. súdu dňa 7.8.2014 navrhovateľ zobral svoj návrh späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 311,10 Eur , preto Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica č.k 10C 118/2011-73 zo dňa 29.9.2014 bolo v tejto časti konanie zastavené.

Na pojednávaní dňa 25.5.2015 navrhovateľ zobral svoj návrh späť v časti o zaplatenie 914,17 Eur , a to vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov: Preto navrhovateľ vzal návrh späť čo do uplatnených poplatkov vo výške 674,17 Eur a čo do sumy 240,- Eur, ktorá suma predstavuje splátky, ktoré navrhovateľ obdržal po podaní návrhu a ďalej žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 275,- Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 20.6.2009 do zaplatenia.

Vec bola prejednaná podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčasť neospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporkyne, svedkyne S. K., oboznámením zmluvy o úvere č. 320080041 zo dňa 20.9.2008 vrátane obchodných podmienok, predžalobnej upomienky zo dňa 29.05.2009, oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 18.6.2009, poštových podacích hárkov, splátkového kalendára, zápisu z kontroly klienta zo dňa 30.9.2008, zápisu z návštevy klienta 10.10.2008, písomných vyjadrení navrhovateľa zo dňa 18.5.2011, zo dňa 2.11.2011 a zo dňa 5.6.2015, výpisu z účtu navrhovateľa, písomných vyjadrení svedkyne S. K. zo dňa 26.1.2015 a zo dňa 31.3.2015, zápisnice o výsluchu obvinenej S. K. zo dňa 4.9.2012 a zistil nasledovné:

Dňa 20.9.2008 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ s odporkyňou ako dlžníkom a N. W. ako spoludlžníkom zmluvu o úvere č. 320080041.

Z dôvodu, že spoludlžník zomrel, pričom pôvodne bol aj on žalovanou stranou ako odporca v 2. rade, tun. súd uznesením č.k. 10C/118/2011-33 zo dňa 1.8.2011 konanie proti nemu zastavil a pokračoval v konaní už len proti odporkyni , pôvodne žalovanej ako odporkyňa 1/.

V zmysle čl. 1 Zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkom úver vo výške 30.000,- SK/ 995,81 Eur, ktorí sa zaviazali splatiť navrhovateľovi spolu s poplatkom za poskytnutie úveru 674,17 Eur, teda celkom sumu 50.310 SK/1.669,99 Eur v 13-ich mesačných splátkach po 128, 46 Eur/3.870,- Sk s tým, že prvá splátka bola splatná 10-teho dňa od uzavretia zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V prípade neuhradenia jednej splátky riadne a včas bol podľa zmluvy veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a žiadať vrátenie. Úver bol poskytnutý v zmysle článku I zmluvy za celkový úrok vo výške 20 % istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Za poskytnutý úver si veriteľ účtoval odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov.

Priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy bola stanovená vo výške 61,36%. V zmluve je odporkyňa (a rovnako tak spoludlžník) označená menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého pobytu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky.

Odporkyňa poskytnutý úver riadne a včas nesplácala, hoci ju k tomu navrhovateľ vyzval upomienkou zo dňa 29.5.2009. V upomienke ju upozornil, že ak bezodkladne nesplní dlh, tak do 15 dní v zmysle § 53 ods.8 Občianskeho zákonníka využije svoje právo a bude od nej požadovať úhradu celého úveru .

Pretože odporkyňa dlh nesplnila, navrhovateľ jej dňa 18.06.2009 oznámil, že celý dlh titulom úveru sa stal splatným ku dňu 31.3.2009 a vyzval ju podľa bodu 1 Obchodných podmienok na úhradu nesplatenej istiny, úroku a odplaty vo výške 1.254,59 Eur, zmluvnej pokuty v sume 103,70 Eur a paušálnej náhrady nákladov 199,16 €, pod hrozbou podania žaloby na súd.

Zo splátkového kalendára súd zistil, že z poskytnutého úveru bola uhradená ku dňu podania návrhu suma 480,39 Eur.

Súd opätovne vypočul odporkyňu, ktorá zotrvala na svojom tvrdení, že zmluvu o úvere s navrhovateľom podpísala, avšak reálne finančné prostriedky neobdržala. Uviedla, že obchodná zástupkyňa navrhovateľa, p. S. K., ktorá bývala v jej byte asi 8 mesiacov, tvrdila, že má problémy, že potrebuje pôžičku a zneužila skutočnosť, že s bratom (spoludlžníkom) požívali alkoholické nápoje a pod ich vplyvom im dala podpísať viacero obdobných úverových zmlúv. P. K.á jej fyzicky peniaze nikdy neodovzdala, ale tvrdila, že úver bude splácať ona. Neskôr odporkyňa v konaní uviedla, že si nepamätá, či jej p. K. peniaze dala do rúk a až potom ich ona odovzdala p. K., keďže má zdravotné problémy, ožarovali jej hlavu a má zhoršenú pamäť.

Navrhovateľ mal za to, že odporkyňa sumu z poskytnutého úveru prevzala, čo aj potvrdila podpisom na zmluve. V písomnom vyjadrení zo dňa 2.11.2011 uviedol, že v jeho mene uzatvárala zmluvu s odporkyňou p. S. K., ktorá pre navrhovateľa pracovala ako obchodný zástupca. Uviedol, že navrhovateľ pri akomkoľvek podozrení z uzatvárania fiktívnych zmlúv obchodných zástupcov vykonával vždy audit prostredníctvom svojich kontrolných pracovníkov. Tak to bolo aj v tomto prípade, pričom audit bol vykonávaný 2x. Prvýkrát dňa 30.9.2008, kedy kontrolný pracovník, p. W. navštívila odporkyňu, pričom z vykonanej kontroly bol vyhotovený „ Zápis z kontroly klienta“. V tomto zápise odporkyňa potvrdila svojim podpisom, že všetky údaje v protokole sú pravdivé a vyhlásila tiež, že predmetnú zmluvu podpísala, finančnú čiastku uvedenú v zmluve v plnej výške prevzala a taktiež potvrdila ďalšie skutočnosti uvedené v zápise. Následne dňa 10.10.2008 bol vykonaný opakovaný druhý audit, keď kontrolný pracovník p. Š. navštívil odporkyňu, pričom z vykonanej kontroly bol rovnako vyhotovený „ Zápis z kontroly klienta“, v ktorom odporkyňa opätovne svojim podpisom potvrdila, že predmetnú zmluvu o úvere podpísala a finančnú čiastku uvedenú v zmluve v plnej výške prevzala, pričom opätovne prehlásila, že všetky údaje uvedené v zápise o kontrole klienta sú pravdivé. Ďalej poukázal na vyjadrenie p. K., ktorá sa vyjadrila, že sumu odovzdala odporkyni a následne ju prevzala, čím vznikol osobitný vzťah medzi odporkyňou a obchodnou zástupkyňou. Ohľadom postupu pri uzatváraní zmluvy a poskytnutí peňazí odporkyni sa navrhovateľ nevedel vyjadriť, či boli peniaze poskytnuté na účet alebo v hotovosti prostredníctvom obchodného zástupcu, keďže sa jedná o staršiu zmluvu. Pokiaľ ich odovzdával obchodný zástupca, prebiehalo to tak, že tento predložil dlžníkovi splátkový kalendár, v ktorom bolo uvedené prvé vyplatenie peňazí a následne splátky, ktoré mal realizovať dlžník. Splátkový kalendár bol podpísaný obchodným zástupcom a dlžníkom. V písomnom vyjadrení zo dňa 5.6.2015 navrhovateľ uviedol, že spôsob akým bol poskytnutý úver považuje za transparentný. Pokiaľ sa poskytuje hotovostný úver, samotná zmluva o úvere je potvrdením o poskytnutí úveru a z pohľadu navrhovateľa nie je potrebné vyhotovovať ďalší doklad o preukazujúci poskytnutie úveru. Keďže sa v danom prípade jednalo o hotovostný úver, navrhovateľ nedisponuje výpisom z účtu, kde by bola presne uvedená suma poskytnutého úveru. Uvedená suma bola spolu so sumami ďalších úverov poskytnutá obchodnému zástupcovi, pričom obchodný zástupca následne prerozdelí celkovú sumu medzi jednotlivé schválené úvery. Vyberanie splátok či ich úhrada bola vecou rozhodnutia odporkyne, v zmluve boli uvedené údaje na bankový prevod alebo odporkyňa mohla platiť v hotovosti obchodnému zástupcovi. Odporkyňa vykonávala platby vkladom na účet navrhovateľa, a to bankovým prevodom z účtu platiteľa 63472785/0900.

Zo zápisu z kontroly klienta zo dňa 30.9.2008 súd zistil, že v uvedený deň bola vykonávaná kontrola u odporkyne, kontrolným manažérom navrhovateľa po. S. W. a v ktorom odporkyňa, formulárovým

spôsobom - zaškrtnutím slova „áno“ potvrdila, že podpísala zmluvu o úvere (bez bližšej identifikácie zmluvy) a že prevzala finančný obnos v zmluve v plnej výške, čo potvrdila svojim podpisom.

Rovnakým spôsobom bol spísaný „Zápis z návštevy klienta“ dňa 10.10.2008 kontrolným manažérom p. M. Š., kde je identifikovaná zmluva pod č. 0041.

Za účelom odstránenia rozporných tvrdení navrhovateľa a odporkyne ohľadom reálneho prevzatia peňazí odporkyňou, súd vypočul svedkyňu K. prostredníctvom dožiadaného súdu v J..

Svedkyňa K. uviedla, že s odporkyňou bola kamarátka v čase, keď žila na Slovensku. Postup pri uzatváraní zmluvy s klientmi, a teda aj s odporkyňou, bol taký, že najskôr sa spísal predbežný návrh, ktorý obsahoval pomery v rodine, príjmovú, finančnú situáciu klienta a pod., tieto údaje sa nahlásili pobočke, ktorá rozhodla o schválení, prípadne neschválení úveru. Na základe schválenej zmluvy jej manažér navrhovateľa odovzdal finančné prostriedky, ktoré následne vyplácala klientom. Svedkyňa ďalej potvrdila, že úver, ktorý si mala vziať odporkyňa, bol úver určený pre svedkyňu. S odporkyňou spísala úverovú zmluvu, túto manažér schválil, odovzdal svedkyňi finančné prostriedky, ktoré si však nechala a tieto nikdy do rúk odporkyne neodovzdala. Ďalej uviedla, že záznamy o prijatých plátkach sa viedli v splátkovom kalendári, ktorý mali u seba klienti a ona, ako obchodná zástupkyňa, im odpisovala po zaplatení prijatú splátku. Tieto následne odovzdávala navrhovateľovi každý pondelok, o čom dostala doklad. Odporkyňi však nedávala podpisovať žiaden splátkový kalendár. Na predmetný úver splácala splátky priamo svedkyňa. Zostatok úveru má záujem splatiť, nakoľko si je vedomá, že išlo o jej úver.

V zápisnici o výsluchu obvinenej - svedkyne K. č. ČVS ORP - 33/JP PB 2009 spísanej dňa 4.9.2012 vyšetrovateľom ORPZ PB pod bodom 135/ svedkyňa uviedla, že peniaze, ktoré boli predmetom úveru prevzala v deň podpisu zmluvy a použila ich na splácanie iných fiktívnych úverov (čl. 92 spisu).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, v spojení s § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže navrhovateľ za zaviazal poskytnúť odporkyňi úver v rámci jeho podnikateľskej činnosti a odporkyňa neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu jej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti, ale v pozícii spotrebiteľa.

Po preskúmaní veci dospel súd k záveru, že návrh je potrebné v celom rozsahu zamietnuť, a to s poukazom na nasledovné:

Zmluva o úvere je zmluvou konsenzuálnou (na rozdiel od zmluvy o pôžičke), lebo vzniká už dohodou zmluvných strán o jej obsahu. Na jej vznik sa nevyžaduje aj faktické poskytnutie úverových prostriedkov. Vzniká teda už dohodou strán a nie až odovzdaním peňazí. Strany sú z nej zaviazané od momentu kedy bola uzavretá a nie až od poskytnutia dohodnutej sumy. Na jej základe len vzniká právo na poskytnutie peňažných prostriedkov. Prítom zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť vyhotovená v povinnej písomnej forme pod deklarovanou sankciou neplatnosti. Veriteľ je preto už od uzavretia zmluvy zviazaný poskytnúť dlžníkovi peniaze v dohodnutej dobe a dlžníkovi vzniká na poskytnutie týchto finančných prostriedkov právo. Až po poskytnutí finančných prostriedkov sa úloha strán vymení. K poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho nedochádza už okamihom uzavretia zmluvy o úvere, ale až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov vychádzajúc z § 497 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého sa dlžník zaväzuje vrátiť „poskytnuté finančné prostriedky“, a to poskytnuté až na základe zmluvy, čo vyplýva z § 500 ods. 1 Obch. zák.

Súd nepovažuje za sporné, že medzi účastníkmi vznikol obchodno-záväzkový vzťah zo zmluvy o úvere. Vznik aj obsah tohto zmluvného vzťahu, ktorý sa okrem ustanovení Obchodného zákonníka spravuje aj ust. zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a spotrebiteľskými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, súd mal preukázať. Ani samotná odporkyňa túto skutočnosť nespochybnila, naopak potvrdila podpísanie predmetnej zmluvy o úvere.

Odporkyňa však zároveň poprela, že by jej navrhovateľ reálne poskytol peňažné prostriedky. Tvrdila, že tieto boli v skutočnosti poskytnuté p. S. K., ktorá ju ubezpečila, že úver bude riadne splácať.

Súd teda nemal preukázať poskytnutie peňažných prostriedkov odporkyni, teda splnenie povinnosti veriteľa poskytnúť dlžníkovi - v jeho prospech peňažné prostriedky na jeho požiadanie, čo má za následok synalagmatický záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky, čo by oprávňovalo navrhovateľa ako veriteľa žiadať o ich vrátenie odporkyňu v tomto konaní. Samotná svedkyňa S. K. - obchodná zástupkyňa navrhovateľa, ktorá uzatvárala zmluvu s odporkyňou potvrdila v priebehu konania, že peňažné prostriedky boli určené pre ňu, tieto od navrhovateľa prevzala a aj vyčerpala, pričom ich nikdy neodovzdala odporkyni. Rovnako túto skutočnosť potvrdila aj v trestnom konaní, kde uviedla, že peniaze prevzala v deň podpisu zmluvy a tieto aj použila (čl. 92). Z tohto úveru splatila 480,39 Eur. Teda reálne odporkyňa neobdržala zo strany navrhovateľa žiadne finančné prostriedky, a preto odporkyni nevznikol ani vzájomný záväzok zo zmluvy, a to vrátiť peňažné prostriedky spolu s úrokmi.

Zmluva síce obsahuje ustanovenie o tom, že dlžník potvrdzuje podpisom prevzatie hotovosti, avšak toto prehlásenie, ktoré nie je jednoznačne vykonané dlžníkom (ide o formulárové ustanovenie), nemôže predstavovať potvrdenie a dostatočný dôkaz o prenechaní peňažných prostriedkov. V danom prípade sa jedná o požičiavanie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, pričom súd formuláciu zmluvy o úvere, ktorá predstavuje konsenzuálny kontrakt, o tom, že pred podpisom zmluvy boli dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky považuje za neprijateľnú.

Okrem toho, že prehlásenie odporuje samotnému obsahu zákona, je značne pre veriteľa nevýhodné, pretože je len veľmi obtiažna predstava o veriteľovi, ktorý podniká poskytovaním spotrebiteľských a iných úverov, ktorý pred uzavretím zmluvy odovzdá peňažné prostriedky bez preukázateľného dokladu o ich skutočnom vyplatení. Tak vzniká riziko, že dlžníkovi zo strany navrhovateľa resp. obchodného zástupcu nemusia byť poskytnuté žiadne peňažné prostriedky alebo prostriedky v inej výške. Prítom poskytnutie úveru je obvykle realizované buď úhradou na účet dlžníka alebo odovzdaním hotovosti oproti podpisu na príjmovom pokladničnom doklade. Poskytnutie úveru je samostatný prípad, jeho vrátením s úrokmi a poplatkami predstavuje hrubý zisk, ktorý podlieha zdaneniu. Každá spoločnosť podnikajúca v oblasti poskytovania úverov musí viesť účtovníctvo, teda mať doklady o poskytnutí prostriedkov, prijatých platbách z vrátených splátok a pod.. Súd považuje za nepredstaviteľné a neprijateľné ustanovenie čl. 9 Obchodných podmienok, podľa ktorého veriteľ vedie u dlžníka záznamy o platbách. Celé takéto konanie by mohlo mať jediný cieľ možného skreslenia a zatajenia príjmov. Navyiac, navrhovateľ nepreukázal, že by bol spísaný s odporkyňou splátkový kalendár (čo bol bežný postup navrhovateľa pri odovzdaní sumy úveru klientovi v hotovosti) a uvedené vyvrátila aj svedkyňa K., ktorá uviedla, že splátkový kalendár s odporkyňou nebol spísaný.

Každý subjekt musí mať doklady o prevode prostriedkov na účtoch, výberoch z účtov, výberoch z hotovostnej pokladnice, teda nie je možné aby navrhovateľ poskytol úver a nemal dlžníkom podpísané prevzatie sumy. Zmluva o úvere nemôže vzniknúť odovzdaním finančných prostriedkov pred uzavretím písomnej zmluvy. Zmluva o úvere predpokladá vznik záväzku poskytnúť peňažné prostriedky, teda

vyučuje odovzdanie finančných prostriedkov pred uzavretím zmluvy. Navyše súd ustanovenia zmluvy, ktoré sú nemenné a vložené jej zhotoviteľom veriteľom a ktoré deklarujú prehlásenie o prevzatí peňažných prostriedkov, rovnako ako ustanovenia o tom, že účastník sa oboznámil so všetkými jej prílohami, alebo že celej zmluve porozumel, prípadne, že zmluvu uzatvoril slobodne a vážne, považuje za bezvýznamné a neúčinné. Navrhovateľ totiž ako podnikateľ musí o pohybe peňažných prostriedkov účtovať, pri každom vydaní peňažných prostriedkov z pokladne (hotovostné vydanie) vystaviť výdavkový doklad, zaznamenať ich pohyb v peňažnom denníku, pri každom prijatí peňažných prostriedkov musí vystaviť očíslovaný príjmový doklad, opäť znamenať pohyb v peňažnom denníku, v evidencii účtovných kníh a pod. (§ 10, § 11 a násl. zák. č. 431/2002 Z.z.). V žiadnom prípade nie je možný prenos tejto povinnosti na dlžníka. Pre súd je absolútne nepredstaviteľné, že navrhovateľ vôbec o prijatí a výdaji peňazí účtovný doklad vôbec nevydával. Prevzatie peňazí pri podpise zmluvy odporkyňou nakoniec vyvrátila aj svedkyňa K., ktorá uviedla, že s odporkyňou najskôr spísala úverovú zmluvu, túto následne manažér schválil a až potom odovzdal svedkyňi finančné prostriedky.

Pokiaľ sa navrhovateľ odvolával na vykonaný audit a Zápis kontroly klienta, kde mala odporkyňa podpísať, že finančnú čiastku prevzala, táto skutočnosť rovnako nie je dostatočným preukázaním, že predmetné finančné prostriedky skutočne prevzala. Je všeobecne známe, že spotrebiteľ v nevedomosti, rozrušení a či pod stresom a často aj pod psychickým nátlakom podpíše formuláre predložené veriteľom bez toho, aby si uvedomil právne následky svojho konania a často aj bez toho, aby si obsah formulára vôbec prečítal. V konaní nebolo preukázané poskytnutie finančných prostriedkov odporkyňi, a teda navrhovateľovi nemohol vzniknúť ani nárok na ich vrátenie. Vzhľadom na uvedené súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa bola v tomto konaní úspešná v plnom rozsahu. Keďže jej žiadne trovy nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.